

Bilag.

Repræsentantskabet for Landbygningernes Brandforsikkring.

Kjøbenhavn, den 2den Juni 1863.

I gunstige Skrivelse til Repræsentantskabet af 24de d. M. har Deres Excellence meddeelt, hvorledes De er betænkt paa at forelægge Rigsdagen et Forslag angaaende Udsondring fra Justitsministerens Bestyrelse af den almindelige Brandforsikkring for Landbygninger.

Deres Excellence har derhos ved at oversende det i den nævnte Henseende i Ministeriet forberedte Forslag udtalt, at De vilde sætte Priis paa at erfare Repræsentantskabets Mening angaaende dette vigtige Spørgsmaal.

Foranlediget heraf giver Repræsentantskabet sig den Ære at udtale Følgende:

Bed Lov af 4de Marts 1857 blev Repræsentantskabet for Landbygningernes Brandforsikkring indstiftet, og ved denne Lovs § 22 blev Repræsentantskabet udtrykkelig bemyndiget til paa Kongens Approbation at tage Bestemmelse om Foreningens fremtidige Bestyrelse.

Repræsentantskabet har valgt at beholde Justitsministeren som overste Spids af Brandforsikkringens Bestyrelse, og støttet til den nævnte Lovparagraph har det utvivlsomt hertil været berettiget.

Saa vel Interessenterne som Repræsentantskabet have hermed nu i over 10 Aar fundet sig vel tilfreds, og der næres indenfor Brandforsikkringens egne Grændser intet Døstke om en Forandring i dette Forhold.

Efter de Udtalelser, som ere fremkomne saavel fra Deres Excellence som fra alle de tidligere Justitsministre, har Repræsentantskabets Samarbeiden med Justitsministeren været af en saadan Betskaffenhed, at der heller ikke derfra kan hentes nogen Grund til Forandring i det bestaaende Forhold.

Vertil føies den Kjendsgjerning, at medens den almindelige Brandforsikkring for Landbygninger bejandt sig i en næsten fuldstændig Oplosningsstilstand, da Loven af 4de Marts 1857 gav samme sin repræsentative Forsatning, — saa har Forsikringen i den halve Snees Aar, hvori Repræsentantskabet i Ly af denne Lov, i Forening med Justitsministeren, har styret Forsikkringens Anliggender, taget et saa enormt Opsving, at der i samme nu er forfikkret Bygninger til en Værdi af over 350 Millioner Rigsdaler, og at det Minus af 246,000 Rd., der da fandtes i Forsikkringens Kasse, ikke alene er dækket, uden extraordinair Paaligning, men at der endog saa i dette korte Tidsrum er dannet et Reservecfond paa over 700,000 Rd.

Naar man stiller sig disse Kjendsgjerninger klart for Die, er det indlysende, at Repræsentantskabet ikke kan eller bør ønske Forandring i et Forhold, der har tilveiebragt saa ualmindeligt heldige Resultater. Repræsentantskabet har derfor ogsaa, hvergang Spørgsmaalet om Forsikkringens Udsondring fra Justitsministerens Bestyrelse har foreligget, paa det Bestemteste udtalt sig derimod, saaledes i Mødet den 21de Mai 1860, hvor Repræsentantskabet i Justitsministerens Nærværelse lod tilføie Forhandlingsprotocollen, „at det var Repræsentant-